

Щорічно від сказу помирає 30 тисяч осіб в усьому світі. Несвоєчасне звернення за допомогою, нехтування застережними заходами, відмова від щеплень приводить до тяжких наслідків. Загроза захворіти на особливо небезпечну інфекцію виникає через неблагополучну епідеміологічну ситуацію по сказу та міфи, які супроводжують це захворювання.

Міф □ 1. Сказ переносять тільки собаки.

Вірус сказу вражає всіх теплокровних тварин. Найчастіше сказ реєструється серед диких тварин – це лисиці, вовки, єноти, криси, миші, пацюки. Серед свійських тварин – це собаки, коти, велика рогата худоба, кози. Вірус сказу передається через диких тварин свійським, які наражають на небезпеку людей. Природним резервуаром вірусу сказу – є кажани, які становлять загрозу тваринам і людям.

Міф □ 2. Скажена тварина веде себе завжди агресивно, в неї тече слина.

Це не так. Ознаки сказу у тварини проявляються тільки через 3-5 днів після зараження. На початковій стадії захворювання у тварин слина не тече. Навіть, якщо тварина вкусила без видимої наявності слини, небезпека зараження стовідсоткова. Окрім того, сказ у тварин може мати безсимптомний перебіг.

Міф □ 3. Захворіти на сказ можна, якщо доторкнутися до хворої тварини.

Вірус з шерсті тварини не може проникнути до організму людини без порушення цілісності шкіри і ослинення.

Міф □ 4. Сказом люди не хворіють, а тільки тварини.

Без вакцинації хвороба смертельна в 100% випадків. В організмі людини вірус по нервовим волокнам потрапляє у спинний і головний мозок, викликаючи запалення мозку, параліч і смерть.

Міф □ 5. *До лікаря можна звернутися на наступний день після укусу або пізніше.*

До лікаря необхідно звернутися негайно. Рану рекомендується обробити милом. Медичні працівники призначають курс лікування, введуть антирабічну вакцину. Організму необхідно час для того, щоб виробити антитіла. При появі перших симптомів сказу медики вже не зможуть допомогти хворому.

Міф □ 6. *Достатньо промити рану спиртом.*

Це хибне уявлення. Вірус сказу боїться контакту з лужними розчинами, але це не завадить йому потрапити у рану, тому без вакцинації не обійтись.

Міф □ 7. *Сказ профілактують за допомогою 40 ін'єкцій у живіт.*

Так робили 50 років тому. В наш час застосовують вакцини, які вироблені за сучасними технологіями. Схема лікування передбачає 4-6 ін'єкцій в залежності від локалізації укусу, терміну звернення та виду вакцини. Вакцину вводять внутрішньом'язово в дельтоподібний м'яз плеча. Дітям до двох років щеплення проводять у стегно. Вакцинація у сідницю не показана, тому що це може привести до зниження імунної відповіді.